

Ay Yine Gecikti

Ferhat Şahnacı

©psilon®

TEŐEKKÜRLER...

Őiirlerimi okuyarak değerli görüşlerini okuyucuyla paylaŐan Sayın Ataol Behramoęlu'na, őiirlerimi yönettiği sanat ve edebiyat dergilerinde yayınlayan Sayın Tanju Cılızoğlu'na, őiirlerimin dizgisinde emeğini esirgemeyen Sayın Esin Gülay'a ve bu kitabın oluŐumunda her türlü desteği sunan Sayın Ömer Yenicic'ye çok teŐekkür ediyorum.

Ferhat Şahnacı

Annelerimize

BİR GÜL DİYOR

Ayrılık zamanı diyor bir gül
Sesinin bir inceliğinden kanayarak
    söylüyor bunu
Hançer zamanı diyor
Tarihin ince bir işçiliğinin
Hüzün dolu bir kınına taşıyarak soluğunu

Bir gül diyor
Toprağının en kanlı sayfalarıyla da açılmalı

Niçin kırmızıdır diyor en çok sevilen rengim
“Hepinizden birer yara taşıyorum da ondan”

Bir çocuğun gözlerine işlenen
    kırmızı bir suçun
    satırlarından kanayan
Ve bir gülün yangınıyla son bulan
    derin hikâyelerin kederiyle
Pembe bir inceliği dokuyarak
    sesine söylüyor bunu

İLK AYRIMCILIK

Bir şiirin satır aralarında kırılan
Bir sokağın çocuksu bakışlarından
kovulmuş
Nasıl da saldırdı dilimize
Yaralı bir söz

“Çocuklar gözlerinde
Birer anne büyütür”

Masalımsıydı daha
Uğradığın ilk ayrımcılık
Üzerinde dokunulmamış bir aşk
Adımlarında anne telaşı

“Düştüğün her taşa
Bir anne sözü de düşer”

Bir baharın gecikmiş yangınlarıydı belki de
İlk tutuşmamız

Beni doğru bildiğin yollarda terk et

ŐİİR YANIĐI

Bir yalnızlıktan kaç yelken bezi çıkar
Kaç köpeğin sesi çıkar bir yalnızlıktan

Belki de yolu bir pazar yerine çıkar
Birkaç da ucuz satır çıkar şiirine
Bir çığırtkanın dilinden

“Bir de dalında görecektiniz
Bu domateslerin kardeşliğini” diyen
Bir vicdanın sesine çıkarsa yolu
Müşteri dolu bakışlar olur
Bu sesin kıyılarına

Kaç oda boyanır bir yalnızlıktan

Omuzlarında bir kadın
Dudaklarında tam zamanı kirazların
Yeşilleri tezgâhlanmış elmaların
Satıcı bakışlarına soyunurken daracık
yalnızlığını
Belki de bir yalnızlığın ipi pazara çıkar
Bakışların en ucuzları serilir üzerine

Bir kadın kaç el
Kaç ayak eder

Pazarın çürümüş karanlığını toplayan
kadınların
Bakışlarına düşerse yolu
Birkaç damla da keder düşer şiirine

Bir kere beyaz tenlisin İsmail Abi
İki kere de gözlerin güzel
Üç kere de dilin saçların
Ve uzun boylusun İsmail Abi

Hangi yüzün aynasında
Daha da yanık durur
Yaralı bir yelkenli

Bir yalnızlıktan kaç yangın çıkar
Kaç damla yağmur çıkar bir yalnızlıktan
İsmail Abi

ÇOCUK

Annelerimize...

Hey çocuk...
Boynumda iki göz yalnızlık
bir de anahtar
Avucumda bir damla çocuk
yaşım küçük

Annemin başında kara yazma bir bulut
Yağmurlardan önce yollara düşerdi
Gözlerinde kırık umut izleri
Ellerinde sitem dolu gelincik tazeliği
Bir kuşun
dişi ve yorgun bakışlarıydı
yüzünde akşam
İnce bir sızı gibi
dağılırdı iki göz odaya nefesi

“Kuşların kanatlarından mı doğar
yüzleri çocukların
Çılgın bir dalın kırmızı hatırası mı
dudağımdaki kiraz
yarası...”

bilemem çocuk...

İki damla göz
Ve birer mavi yaraydı
daracık pencerelerde yoksulluk

Çok uzun cümleler vardı bir kitabın
sıcaklığına
Kına gecelerinin pazen güzelliğinde
Kederli türkülerle işlenirdi dilimin alfabesi
annemin gergefine

Gurbetlerimiz
Tutunabileceğimiz düşlerimiz miydi çocuk

Boynumda iki göz yalnızlık
bir de anahtar
Avucumda bir damla çocuk

Boynumda uzun yaralı bir yolculuk

“Annesini yitiren
barışını da yitirir...”
Çocuk...

ADINI UTANAN ŐİR

Köpeklerin adımlarında
Çok olağan halleriyle
Dolaşıyordu sokaklar

Bir ihtilalin olağanüstü halleriydi
Kollarımdaki halin
Çılgınlıklarda saklanan
Olağan kaçaklarıydık biz de

Olağanüstü günlerde sevmiştim seni
Olağan hallerimizden açık kalan
pencerelerde
Yalnızlıklarımız olağanüstü kesişiyordu

Utangaç suçlarımı
Olağanüstü hallerine çağırıyordun

Tenini işgal eden yeni bir vesayetin
Bıçkın nöbetçileri gibi dolaşıyordu
Kapı kollarında daralan zaman

Vay benim
Kitapsız ellerim
Karıştırdıktan sonra onca ihtilalin
Kanlı sayfalarını

Olağan bir Rumelihisarı buluşması
sanıyordu
Olağanüstü hallerimizi